

12 krokov k dobrému roku

Časť 5 – Kroky 9 a 10

Toto je piata časť série vyučovania, v ktorej vám prinášame 12 krokov k dobrému roku. Každý z našich dvanástich krokov je výrokom z listu Židom, ktorý sa v anglickom preklade začína výrazom *Let us*. Je to výzva k činnosti, postoj, či zmene myslenia a jednania. Zatiaľ sme prebrali osem z nich - *Bojme sa teda, snažme sa horlivo; držme vyznanie, Pristupujme teda so smelou dôverou k trónu milosti, nesme sa k dokonalosti, pristupujme s pravdivým srdcom, Pridržiame sa neochvejne vyznania nádeje* a posledná bola - *Pozorujme sa navzájom*. Pripomíname vám, že naše odporúčanie je, aby ste sa tieto kroky postupne naučili naspamäť.

Krok číslo 9 – Bežme s trpezlivosťou pred nami ležiaci beh o závod

Teraz sa pozrieme na deviaty krok, ktorý nachádzame v úvodných veršoch 12tej kapitoly listu Židom.

Preto aj my, keď máme taký veľký oblak svedkov okolo seba, zložme každé bremeno a ľahko obkľučujúci hriech a tak s trpezlivosťou bežme pred nami ležiaci beh o závod, hľadiac ta na Veľvodcu viery a dokonávateľa Ježiša, ktorý miesto radosti, ktorá ležala pred ním, strpel kríž opovrhnutím hanbou a posadil sa po pravici trónu Božieho. Židom 12:1-2

Deviaty krok nachádzame v prvom verši: *bežme s trpezlivosťou pred nami ležiaci beh o závod*. V gréckom origináli nie sú v tomto verši dve osobitné výzvy – Bežme a zložme. Výraz je vo forme *zložiac bežme*. Tá výzva, na ktorú sa potrebujeme sústrediť je *bežme s trpezlivosťou pred nami ležiaci beh o závod*. Tu, i na iných miestach v Novej zmluve, je kresťanský život pripodobnený k behu o závod. To naznačuje, že je pred nami dopredu vyznačená špecifická dráha a úspech v kresťanskom živote znamená dobehnutie behu podľa pravidiel tejto súťaže. Každá jedna z týchto požiadaviek sa nachádza v Novej Zmluve.

Správny mentálny postoj.

Prvá požiadavka vychádza z príkladu, ktorý Pavol uvádza v liste Filipským 3:10-11, kde hovoriac o vzťahu s Ježišom Kristom uvádza: *aby som poznal Jeho, aj moc Jeho vzkriesenia, mal účasť v Jeho utrpeniach, bol Mu podobný v smrti - aby som nejako dosiahol aj vzkriesenie z mŕtvych*.

Vidíme, že Pavol mal konkrétny cieľ. Na inom mieste spomína, že nebeží bezcieľne, na neisto (1Kor 9:26-27). Pred sebou mal cieľ. A vedel, aký ten cieľ je – a to ovplyvňovalo jeho mentálny postoj. Ďalej potom hovorí: *Niežeby som už dosiahol, alebo bol už dokonalý, ale snažím sa, či ozaj uchvátim, pretože ma Ježiš Kristus uchvátil*. Filipským 3:12

Pavol mal víziu, ktorú mu predložil Kristus s určitým zámerom a naplnenie toho zámeru závisí od toho, či ten zámer beriem na zreteľ. Musí byť rozhodnutý, že Kristov zámer sa stane jeho zámerom. Pokračuje ďalej:

Bratia, ja nemyslím o sebe, že by som už bol uchvátil. Ale jedno robím: na to, čo je za mnou, zabúdajúc a po tom, čo je pred mnou, sa vystierajúc, ženiem sa za cieľom k víťaznému, k odmene horného povolania Božieho v Kristu Ježišovi. Vv. 13-14

Všimnite si, že dva krát používa frázu „snažím sa“, „ženiem sa“. To je ten mentálny postoj, ktorý ty i ja musíme mať. „Ženiem sa. Mám cieľ. Ešte som nedobehol, ale viem, kde smerujem.“ Keď Pavol túto frázu používa druhý krát, hovorí: *ženiem sa za cieľom k víťaznému, k odmene horného povolania Božieho v Kristu Ježišovi*. Tých, ktorí úspešne dokončia svoj beh, čaká odmena. Majme stále na pamäti tento cieľ, pripomínajúc si, že nechceme prísť o Bohom stanovenú odmenu.

Sebakontrola

Druhá podmienka pre úspech v tomto behu je sebakontrola. Znovu nám to ilustrujú Pavlove slová z 1 Korinťanom 9:24-25. Tu pripodobňuje kresťanský život k účasti na atletickej súťaži. Toto je naozaj dobrá paralela-taká, ktorá je pre nás relevantná, pretože často sledujeme atletické preteky v médiách. Platí tu rovnaký princíp. *Či neviete, že tí, ktorí bežia o závod, bežia síce všetci, ale iba jeden berie víťazné? Bežte tak, aby ste uchvátili! A každý, kto zápasí, zdržá sa všetkého, a tamí teda preto, aby dostali porušiteľnú korunu, ale my neporušiteľnú.*

Cieľom je vyhrať cenu. Ak máme vyhrať preteky, musíme naplniť podmienku sebakontroly. Je zjavné, že každý atlét, ktorý sa túži zúčastniť pretekov svetovej úrovne, musí preukázať prísnu sebakontrolu. Každý jeden musí absolvovať tréning – poslúchať čo má jesť, koľko má spať, aké cviky a koľko opakovaní má absolvovať. Ovládanie vlastného psychického stavu je rovnako dôležité, budovanie správnych postojov. Negatívne myšlienky sa musia dávať bokom, aby sme si udržali pozitívny postoj, ktorý umožní dosiahnutie víťazstva. Toto všetko rovnako platí aj pre nás, kresťanov, v našom preteku. Nemôžeme zvíťaziť v tomto behu bez sebakontroly.

Vytrvalosť

Tretia požiadavka pre dosiahnutie víťazstva v tomto behu je vo verši, ktorý sme už citovali, Židom 12:1 : **vytrvalosť**. Toto je jedna vlastnosť, ktorá je podstatná v charaktere kresťana, pokiaľ máme dosiahnuť skutočný duchovný úspech a naplnenie. Vytrvalosť sa musí pestovať.

Opak vytrvalosti je vzdanie sa, skončenie. Kresťania si nemôžu dovoliť nechať veci tak, vzdať sa. Keď nám Boh niečo s dôverou odovzdá, musíme sa odhodlať a vytrvalo podľa toho ísť. Je úzky vzťah medzi sebakontrolou a vytrvalosťou; preto ich uvádzame v tomto poradí. V skutočnosti, bez sebaovládania nevieme byť vytrvalí. Musíme prekonať svoje slabosti. Ináč zakaždým, keď budeme skúšaní v oblasti vytrvalosti, niektoré slabosti – citové, mentálne, či fyzické – nám podrazia nohy a my sa vzdáme v tom bode, kde by sme mali zostať stáť a vytrvať.

Oči upreté na Ježiša

Štvrtá podmienka k úspechu je mať oči upreté na Ježiša. Toto je uvedené v Židom 12:2: *hladiac ta na Veľvodcu viery a dokonávateľa Ježiša, ktorý miesto radosti, ktorá ležala pred ním, strpel kríž...*

Inými slovami, nemôžeme bežať v týchto pretekoch spoliehajúc sa sami na seba. *Hladiac na Ježiša* znamená, že On je náš príklad. Svoju dôveru vkladáme v Neho. On je autorom, pôvodcom a počiatkom našej viery. Je takisto aj jej dokonávateľom, tým, ktorý nás prevedie do víťazstva.

Svedectvo víťaza

Apoštol Pavol bol víťazom. Tu je jeho svedectvo v 2 Timoteovi 4:7-8

Bojoval som dobrý boj, beh som dokonal, vieru som zachoval. Za týmto už mi je odložená koruna spravodlivosti, ktorú mi dá Pán odplatou v ten deň, on, ten spravodlivý sudca, a nie len mne, ale aj všetkým, ktorí milujú jeho príchod.

Pavol si bol vedomý, že v pretekoch vyhral, dobehol svoj beh a vedel, že ho čaká odmena. To je slávne svedectvo a môže to byť tvoje svedectvo i moje svedectvo, ak splníme nám dané požiadavky.

Krok číslo 10 – Budme vďační

Aj desiaty krok, podobne ako predchádzajúci, nachádzame v 12. kapitole listu Židom. Ten deviaty je na začiatku kapitoly. Desiaty na jej konci.

Preto budme vďační a prijímajme neotrasiteľné kráľovstvo; a takto slúžme Bohu, aby sme sa Mu páčili: s úctou a bázňou. Lebo aj náš Boh je zožierajúcim ohňom. Židom 12:28-29

Dve požiadavky

Boh od nás, ako od svojho ľudu, očakáva dva druhy odpovedí, alebo reakcií. Ponajprv požaduje, aby sme ocenili to, čo pre nás urobil a na druhom mieste požaduje, aby sme vyjadrili svoje uznanie. Je dôležité pochopiť, že potrebujeme svoje ocenenie vyjadriť. Sú ľudia, ktorí sú naozaj Bohu vďační, ale nikdy nevenujú čas tomu, aby Bohu povedali ako sú mu vďační. Ako by ste sa cítili, keby vám vaše deti nikdy nepoďakovali za všetko, čo pre ne robíte? Nepáčili by sa vám, keby nikdy nepovedali – ďakujem, alebo nedali najavo svoju vďačnosť, ale jednoducho všetko, čo pre ne robíte, len prijímali ako keby na to mali právo a brali to ako samozrejmosť. Žiaľ, mnohé deti Božie sa takto správajú k Bohu a jemu to nie je príjemné. Očakáva sa od nás, že si budeme ceniť a vážiť to, čo Boh pre nás robí a Boh požaduje, aby sme svoju vďačnosť dávali najavo.

Jedným z mojich najobľúbenejších miest v Písme je:

Na všetkých svojich cestách Ho poznávaj a On ti urovná chodníky. Príslovia 3:6

Naučil som sa vlastnými skúsenosťami, že ak v každom štádiu svojho života zastanem, aby som Boha poznal a uznal, môžem dôverovať, že aj naďalej bude urovnávať moje chodníky.

Môžete sa opýtať – ako môžem Boha poznať a uznať; teda oceniť? Najjednoduchší a najlepší spôsob je jednoducho mu poďakovať. Poďakovať Mu za všetko, čo urobil, ďakovať mu za jeho vernosť. Robiac tak okamžite dostaneš uistenie, že On bude verný aj naďalej. Tak, ako ti pomáhal a smeroval tvoje kroky v minulosti, povedie ich aj v budúcnosti. Ale kľúčom k tejto istote je rozpoznať ho a uznať; oceniť si Ho naším ďakovaním.

Božie neotrasiteľné Kráľovstvo

Teraz sa potrebujeme pozrieť na to skadiaľ pochádza toto nabádanie k ďakovaniu. Ak sa pozrieme na predchádzajúce verše z Židom 12, prečítame si tam toto vážne varovanie:

Hľadte, aby ste neodporovali Tomu, ktorý hovorí. Lebo keď neušli (trestu) tamtí, ktorí odporovali tomu, čo im na zemi zjavil vôľu Božiu, o čo menej my, keď sa odvrátíme od Toho, ktorý (hovorí) z neba. Jeho hlas vtedy otriasol zemou, a teraz dáva zaslúbenie a hovorí: Ešte raz zatrasiem zemou, ale aj nebom. A to: ešte raz, zrejme poukazuje na zmenu vecí, ktorými zatrasie ako stvorenými, aby zostalo, čo sa nemôže otriasť. Židom 12:25 -27

Odtiaľto pochádza to nabádanie k prejavovaniu vďačnosti: sme vo svete, ktorý sa rozpadáva, speje ku koncu. Všade okolo nás sú nepokoje, neistota, zmätok, veci sú komplikované, je tu nenávisť, rozdelenia, vojny, strach – a to nie len v jednom národe, ale vo všetkých národoch sveta. V menšom, či väčšom meradle tento stav pokračuje a v skutočnosti sa zhoršuje. Boh hovorí, „prichádza čas, kedy zatrasiem ešte raz nielen zemou, ale aj nebom“. Toto „ešte raz“ naznačuje, že sa chystá posledné trasenie a v tomto poslednom trasení bude odstránené všetko, čo je otrasiteľné. Ale vo svetle tejto pravdy pisateľ Židom hovorí vo verši 28: „*Preto, keď prijímame neotrasiteľné kráľovstvo, budme vďační.*“

Toto, môj priateľu, je vhodná reakcia na tie privilégia a výhody, ktoré máme v Bohu. Nie sme závislí na otrasiteľnom kráľovstve. Máme večné Kráľovstvo, neotrasiteľné Kráľovstvo, Kráľovstvo Boha samého.

Toto Kráľovstvo je spravodlivosťou, pokojom a radosťou v Duchu Svätom. (Rim 14:17). Uprostred všetkého, čo sa okolo nás deje – všetkého, čo sa trasie, všetkých hrozieb, poplachov, strachov a všetkých nedostatočných a slabých riešení, ktoré len dočasne zapchávajú trhliny – uprostred všetkého tohto my máme neotrasiteľné Kráľovstvo. Máme pokoj, bezpečie, poslanie. Keď si to uvedomíme, existuje len jedna príhodná reakcia a tou je vďačnosť. „*Preto, keď prijímame neotrasiteľné kráľovstvo, budme vďační.*“ Prejavme Bohu svoju vďačnosť!

Prijateľná služba

Nielenže je vďačnosť a ďakovanie vhodnou reakciou na to, čo pre nás Boh urobil a robí i dnes- nie je to len niečo, čo Bohu dlhujeme a potrebujeme splatiť – vďačnosť, ďakovanie a prejavovanie nášho uznania robí niečo s našim duchom, čo nič iné nedokáže urobiť. Ja to vyjadrujem takto: Vďačnosť uvoľňuje nášho ducha do prijateľnej bohoslužby a chvály. Preto pisateľ Židom hovorí, „*budme vďační a vďakou svätoslúžme ľúbe Bohu s úctou a bázňou Božou.*“

Bez vďačnosti naša služba Bohu nebude ľúba; prijateľná. Práve postoj vďačnosti robí našu bohoslužbu prijateľnou a uvoľňuje to nášho ducha. Nevďačný človek je zviazaný sám v sebe. Je zameraný do vlastného vnútra. Nedokáže v skutočnosti spoznať naozajstné oslobodenie. Ale vďačnosť uvoľňuje nášho ducha.

Pozriem sa, čo Pavol hovorí v 1. Tesaloničanom 5:18-19: *Vo všetkom ďakujte, lebo to je vôľa Božia v Kristu Ježišovi čo do vás. Ducha neuhášajte.*

To je jasný príkaz. Ak nevzdávame vďaku, sme mimo Božej vôle. Tým, že nevzdávame vďaku, uhášame ducha. To jediné, čo Ducha uvoľňuje a slúži Bohu prijateľne, je vďačnosť.

Stravujúci oheň

Všimnete si záverečné vartovania zo Židom 12:29 „*lebo náš Boh aj je ohňom, spaľujúcim.*“

Toto vlastne pisateľ vraví – „K tomuto svätému, bázeň budiacemu Bohu sa musíme približovať so správnym postojom – s pokorným, vďačným srdcom“.

Na záver sa znovu pozrime na to, v akom stave sa nachádza svet v týchto posledných dňoch. Už sme sa pozreli na trasenie, ktoré prichádza. Teraz sa pozrieme na rozpad charakteru, morálky a štandardov. V druhej Timoteovi 3:1-5, Pavol hovorí: *“Ale to vedz, že v posledných dňoch nastanú nebezpečné časy. Lebo to budú ľudia, ktorí budú milovať seba, milovať peniaze, chlúbití, pyšní, rúhaví, rodičom neposlušní, nevďační, bohaprázdni, bez lásky, nesmierliví, pomluvační, nezdržanliví, divokí, nemilujúci dobrého, zradní, náhlí, nadutí, viacej milujúci rozkoše ako milujúci Boha, ktorí majú tvárnosť pobožnosti, ktorí však jej moc zapreli. A tých sa stráň.”*

Aký strašný zoznam morálnych nedostatkov, a charakterovej degenerácie, ktoré budú znamením konca nášho veku! Keď si budete prechádzať tento zoznam, nájdete väčšinu z týchto charakterových nedostatkov zreteľne zjavných v našej kultúre. Uprostred tohto zoznamu sa hovorí: *rodičom neposlušní, nevďační, bohaprázdni, bez lásky.* Všimnite si to spojenie – nevďační sú hneď vedľa bezbožných, bohaprázdných. Nemôžete byť svätí a nevďační. Keďže náš Boh je Bohom stravujúcim a požaduje od nás, aby sme Mu slúžili vo svätosti (čo je jemu ľúbe), musíme Mu slúžiť s vďačnosťou. Musíme k Nemu prichádzať s ďakovaním. Prečítajme si tie slova ešte raz: „*budme vďační a vďakou svätoslúžme ľúbe Bohu s úctou a bázňou Božou.*“